

N:o 78.

Af Herr **P. Gummesson**: *Angående ändring i nu gällande stadganden, rörande byggnads- och underhållsskyldighet af prestgård.*

Vid förra årets riksdag väcktes af mig motion, att presterskapet skulle, i likhet med andra embets- och tjänstemän åläggas att på egen bekostnad bygga och underhålla alla på bostället erforderliga hus, ett förslag som dock ej lyckades vinna Riksdagens bifall. Det i detta afseende nu gällande stadgande, enligt hvilket församlingen skall bygga och underhålla vissa hus i kyrkoherdebostället, men kyrkoherden själf bekosta de öfriga, gifver, såsom erfarenheten visat, mångenstädes anledning till tvister emellan församlingen och kyrkoherden och inverkar derigenom störande på det goda förhållande, som dem emellan bör vara rådande. Öfverflyttandet af en del af den församlingen nu åliggande skyldighet i nämnda afseende på kyrkoherden, utan en motsvarande ersättning, skulle visserligen, såsom Lag-Utskottet i sitt utlåtande (N:o 31) i frågan i fjol erinrade, rörande min då väckta motion, utgöra en kränkning af de nuvarande innehafvares af dylika boställen rätt; men denna farhåga är, så vida vid prestlöneregleringarne i allmänhet samma förfarande iakttages, som, efter hvad vidfogade bilaga utvisar, egt rum inom en af mig uppgifven församling, Tvings pastorat i Blekinge län, alldeles ogrundad. Vid regleringen af kyrkoherdelönen i nämnda pastorat, hvilken reglering blifvit af Kongl. Maj:t i nåder gillad, har nemligen denna skyldighet blifvit till större delen på pastor öfverflyttad mot motsvarande förhöjning i lönen, och förhållandet torde vara det samma i många andra församlingar, åtminstone i alla dem som äro inom sistnämnde län belägna. Något hinder för en dylik öfverflyttning i de församlingar, der församlingens nu i lag stadgade byggnadsskyldighet blifvit vid löneregleringen bibehållen oförändrad, torde ej heller möta,

lönen torde äfven der genom ny reglering kunna höjas med ett den förökade skyldigheten å boställsinnehafvarens sida motsvarande belopp.

Skyldigheten att bygga och underhålla mangårdsbyggnaden har, såsom framgår af nyss åberopade bilaga, vid löneregleringarne i Blekinge fortfarande blifvit ålagd församlingen; byggnads- och underhållsskyldigheten af öfriga boställshusen deremot blifvit mot förhöjning i lönen på kyrkoherden öfverflyttad. Församlingens åliggande i förstnämnda hänseende torde dock, i öfverensstämmelse med lagens stadgande i 26 Kap. 2 § Byggningsbalken, ej böra sträcka sig längre än till »stufva med två kamrar» och kök; hvad som derutöfver behöfves bör, såsom ej i någon mån stödt på lag, utan endast på frivillig öfverenskommelse eller på bruket, af boställsinnehafvaren byggas och underhållas.

På nu anförda grunder hemställer jag vördsamt att Riksdagen behagade för sin del besluta,

att den församlingarne nu åliggande byggnads- och underhållsskyldighet af ladugård och öfriga för jordbruket behöfliga byggnader å kyrkoherdebostället mot motsvarande förhöjning i kyrkoherdens lön på honom öfverflyttas, samt att församlingens skyldighet till byggnad och underhåll af mangårdsbyggnaden antingen under samma vilkor af kyrkoherden öfvertages eller ock inskränkes till det omfång i 26 Kap. 2 § Byggningsbalken är stadgadt.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1874.

P. Gummesson.